

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

Εσπερίων

Εσπερία... 15.
Εσπερία... 8Εσπερία... 20.
Εσπερία... 12.

Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, ασημένιον, χαλκόν, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Οδησοῦ» ἐν τῇ Α. τμήματι ἀριθ. 534.

Αἱ συνδρομαί προπληρόνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: A la direction du journal «Οδησός».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΟΝ

Ἐν τῇ α.	σελίδι ὁ στίχος	1 ἄλφον
Ἐν τῇ β.	» » »	80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ γ.	» » »	40 »
Ἐν τῇ δ.	» » »	20 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησοῦ» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται διότι δὲν ἔσονται ἐνυπόγραφα καὶ δηλώσιν τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, διότι ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὡς ὄψει.

Φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους τιμᾶται 3 λέβων.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἐκ.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

(ὑπὸ Theobald Fischer.)

Ὁ σπουδαιότερος γεωγραφικὸς παράγων τῆς χώρας ἐκείνης εἶναι ἡ διαμόρφωσις τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς. Διακρίνουσι δ' αὐτὴν πολυάριθμοι λεβητοειδεῖς κοιλάδες, πεπληρωμέναι ὑπὸ νεωτέρου διαβρωσιγενοῦς ὑλικού, ἑλλειπτικοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον σχήματος αἰνέες, ὑπὸ ὑψηλῶν ὀρέων περιτοιχούμεναι, προσδίδουσιν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς χερσονήσου ὄψιν ζατρικίου. Αἱ λεβητοειδεῖς αὗται κοιλάδες πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὅτι προήλθον μᾶλλον ἐκ τῶν ρηγμάτων, εἰς ἐξαιρετικὰς δὲ μόνον περιπτώσεις ἐκ καθιζήσεων· πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ἀκόμη θερμὰς μεταλλικὰς πηλὰς, μέλλοντα λουτρά. Αἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν πεπληρωμέναι ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὸ λιμνῶν, αἰνέες ὅμως σήμερον, πλὴν ὀλίγων ἐν Μακεδονίᾳ, ὑδραγωγῆσαν διὰ τῶν ποταμῶν, οἵτινες διὰ στενῶν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀβάτων χαραδρῶν ἤνοιζαν ὁδόν, ὡς ὁ Ἰσκερ ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Σόφιας διὰ τοῦ Αἰμου. Εἶναι δὲ τινες ἀκόμη ἐλώδεις, καὶ παρὰ τισιν εἰς χρόνους πολυμοβρίας ἐκχύνονται τὰ ὕδατα διὰ τῶν στενῶν διεξόδων. Οὐδεμία δὲ αὐτῶν, καίτοι, εἶναι ἐξαιρετικῶς μεγάλῃ δυσκόλως συγκοινωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας ἕνεκα τῶν παρεμβαλλομένων ὀρέων, καὶ οὐδεμία ἐξ αὐτῶν δύναται ὡς ἀπὸ κέντρου νὰ δεσπόσῃ τῶν ἄλλων. Τοιαύτη χώρα λείπει ἐκ τῆς χερσονήσου, καὶ συνεπῶς λείπει εἰς θερμολογίᾳ ὅρος μίᾳς μεγάλης πολιτικῆς ἐνότητος. Ἐξ ἐναντίας αἱ λεβητοειδεῖς αὗται κοιλάδες, εὐνοοῦσαι τὴν ἀνάπτυξιν πολυάριθμων κέντρων μικρῶν χωρῶν, ἐπιφέρουσι μᾶλλον τὸν πολιτικὸν κατακερματισμόν. Ἡ λεβητοειδὴς λ. χ. κοιλάς τῆς Σόφιας τῆς νῦν τοσοῦτον μνημονευομένης καὶ τόσον γοργῶς ἀνθούσης πρωτευούσης τῆς Βουλγαρίας, μία τῶν μεγίστων καὶ μᾶλλον εὐνοημένων, ὕψους πεντακοσίων πεντήκοντα μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, καθιστάντο δριμύτατον τὸ ψῦχος ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔχει ἑκτασιν μόνον 290 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ὅσα δηλαδὴ καὶ ἡ τῆς Λυβέκης! Διατηρεῖ δὲ αὐτὴ εὐκολωτέραν συγκοινωνίαν διὰ διόδων 726 καὶ ἐνίοτε μέχρις 745 μέτρων ὕψους μόνον πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μετὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ κατὰ τὰ νοτιοανατολικά μετὰ τῆς Θράκης, τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τοῦ Βοσπόρου. Διὰ τῶν ρηγμάτων δὲ ἐκείνων καὶ τῶν λεβητοειδῶν κοιλάδων καθωρίσθη καὶ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πορεία τῶν ποταμῶν τῆς χώρας, τούτους δὲ κατ' ἀνάγκην ἐν χώρᾳ ὀρεινῇ, ὅποια παρίσταται ἐν τῇ συνόλῳ αὐτῆς ἡ χερσόνησος, ὀφείλουσι ν' ἀκολουθήσωσι καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην

ιδιάζουσιν κέκτηται σημασίαν ἡ ὑπαρξίς δύο ἀλλήλων οἵτινες διασχίζουν ὁλόκληρον τὴν χερσόνησον, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ ρουμελιωτικοῦ τμήματος, ὁ μὲν μεσημβρινὴν ὁ δὲ διαγώνιον ἔχον διεύθυνσιν. Τὸν μέγαν μεσημβρινὸν αἰλακα ἀκολουθοῦσιν ὁ Μοράβας πρὸς τὸν Δούναβιν, ὁ Ἀζιὸς πρὸς τὸ Αἶγαϊον, ἐν τῇ διαγωνίᾳ δὲ αἰλακα ἀναπτύσσεται ὁ μέγιστος αὐτοτελής ποταμὸς τῆς χερσονήσου, ὁ Εὐβρος, ὅστις ὁμοιάζει κατὰ τὸ μήκος τὸν ἡμέτερον Μάιν. Ἀμφότεροι οἱ αἰλακες ἐνοῦνται ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Νύσσης, ἥτις ἕνεκα τούτου εἶναι ἐν τῶν σπουδαιότερων ἐνωτικῶν σημείων τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐν τῶν κορυφαίων σημείων μάχης ἐν τῇ χερσονήσῳ. Τὸν μεσημβρινὸν αἰλακα, ἐν τῇ ὁποίᾳ, κατὰ τὸν ἐν Πρεσόβω χωρισμὸν τῶν ὁδῶν, χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ τις, μεταβαίνει ἐν ὕψει 500 μόνον μέτρων ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ Δουνάβεως εἰς τὴν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἀκολουθεῖ νῦν ἡ σπουδαία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Βελιγραδίου-Θεσσαλονίκης, ἥτις δι' ἀτροπλοικῆς συγκοινωνίας ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Συρίας, τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ μέχρι τῆς Νοτίας καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, ὡς καὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἶναι σήμερον ἡ συντομωτέρα ὁδὸς ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς χώρας ἐκείνας. Πρὸς πληρεστέραν δὲ ἀνάπτυξιν αὐτῆς δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὶ μεγαλειτέραν ταχύτητα τῶν σιδηροδρομικῶν συρμῶν καὶ λιμενικὰ ἔργα ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τότε δὲ ἐν συντόμῳ θὰ ἀποβῇ μία τῶν σπουδαιότερων ὁδῶν τῆς ὑψηλῆς, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Τὸν διαγώνιον αἰλακα ἀκολουθεῖ ὁ σιδηρόδρομος Βελιγραδίου-Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι, ὅταν ἐπεκταθῇ διὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, — γνωστὸν δὲ ὅτι γερμανοὶ ἐπιχειρηματῆαι καὶ γερμανικὰ χρήματα προετοιμάζουσι τὴν ἐπέκτασιν ταύτην, — ἔσται ἡ συντομωτέρα πρὸς τὰς Ἰνδίας ὁδός. Ἀμφότεραι αἱ ὁδοὶ ἐπεκτείνονται κατὰ μήκος τοῦ Δουνάβεως διὰ τῆς Πέσης καὶ τῆς Βιέννης μέχρι τῆς καρδίας τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ νοτιοανατολικὴ εὐρωπαϊκὴ χερσόνησος μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παρουσιάζεται ὡς μεγάλη χωρογέφυρα συνδέουσα τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ τὰ πυκνὰ πλῆθη τῶν κατοίκων αὐτῶν. Μόνον διὰ τοῦ Βοσπόρου, τοῦ ἁλμυροῦ τούτου ποταμοῦ, ὅστις εἰς τὸ στενότερον μέρος του εἶναι ὀλιγώτερον πλατὺς ἢ ὅσον ὁ Ρήνος παρὰ τὴν Μάιντς, χωριζόμεναι αἱ δύο χερσόνησοι, ἀποτελοῦσι τὰ δύο ἡμίσυ ἐνὸς ὅλου. Ἀμφότεραι, καὶ ἐν μείζονι μέτρῳ ἡ Εὐρωπαϊκὴ νοτιοανατολικὴ χερσόνησος, φέρουσι τὸν χαρακτήρα διόδου τῆς παγκοσμίου συγκοινωνίας, τοιῦτος χαρὰν ἐν αἷς πάντες οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ ἐμύχθησαν ὥπως ἐξασκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν των. Οὕτω

καθωρίσθη μία τῶν γεωγραφικῶν βάσεων τοῦ Ανατολικοῦ ζητήματος, ἐκ τῆς ὁποίας καταφαίνεται ὅτι καὶ ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, μεθ' ὅλην τὴν ἐναντίαν δήλωσιν τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ μας, εἰς ἄκρον ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς λύσεως αὐτοῦ.

(ἔπεται συνέχεια)

ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ληφθείσας εἰδήσεις δύο ἐκ τῶν συλληφθέντων βουλγαρῶν οἱ Σεμερτζιερ καὶ Στογιάννωφ κατεδικάσθησαν εἰς ἐξορίαν ἐν Ἰκονίᾳ ὅπου καὶ ἀπέχθησαν. Ἐν τούτοις οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ἀπύθνησαν ἱκετευτικὰ πρὸς τὴν Πύλιν καὶ τὸν Σουλτάνον τηλεγραφήματα ἐξαιτούμενοι τὴν ἀπελευθέρωσιν των. Αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης προέβησαν καὶ εἰς ἔρευναν ἐν τῇ βουλγαρικῇ γυμνασίᾳ καὶ οἰκοτροφείῳ περισυνέλεξαν δὲ τὰ ὑπὸ τῆς λογοκρισίας τεθεωρημένα βιβλία καὶ τινὰ τετράδια τῶν μαθητῶν.

Περίεργον μᾶς φαίνεται, γράφει ἡ «Σφομποδὰ», διατὶ ὁ ἀργυρώνητος Βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης Σιγνή Πασσᾶς δὲν ἀπεράσισεν ἐπὶ τὸ κλείσιμον τῶν βουλγαρικῶν σχολείων, δὲν ἐξόρισεν ὅλους τοὺς διδασκάλους καὶ δὲν ἀπηγγέρονισε τοὺς φυλακισθέντας ὁδηγοὺς τοῦ Ορπλακ.

Ἡρεῖς δὲ ἐδῶ δὲν ἠξεύρομεν πῶς νὰ εὐαρεστήσωμεν εἰς τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ τουρκικὸν πληθυσμὸν νομίζοντες ὅτι διὰ τούτου θὰ ἐπισπάσωμεν τὴν εὐνοίαν τῆς Πύλης. Κενοὶ λόγοι! Εἰς τὴν Τουρκίαν πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἐὰν ἀκόμη συντηρεῖται ἐν Εὐρώπῃ αἰτία εἰμεθᾶ ἡμεῖς οἱ Βούλγαροι, καὶ οὐχὶ ἄλλος τις.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἐδεργασία ἀνταμειβομένη διὰ προστίμου. — Οἱ ἰδιότροποι Ἀγγλοὶ μεταξὺ τῶν ποικίλων ἰδιοτροπιῶν των ἔχουσι καὶ ἐκείνην τοῦ νὰ μὴ στέργωσι χεῖρα βοηθείας ἐν ὥρᾳ κινδύνου. Ἰδοὺ τί γράφει ἀγγλικὸν περιοδικόν:

«Κομψὴ τις ἄμαξα συρομένη ὑπὸ δύο ὠραίων ἵππων διήρχετο κοιλάδα τινὰ χαρίεσσαν καὶ τερπνὴν μεταξὺ Λονδίνου καὶ Βρίγτεν. Αἶρνης ἱππεὺς τις, διαβαίνει ὡς ἀστραπὴ καὶ πίπτει ὡς κεραυνὸς μετὰ τοῦ ἵππου του ὅστις κρημνίζεται εἰς τὸ χεῖλος ἐνὸς χάν-

δακος. Ἡ ἄμαξα ἤτις ὀλίγα μόνον βήματα ἦτο μακρὰν, σταμάτῃ. Κύριός τις κατέρχεται ἐξ αὐτῆς, πλησιάζει πρὸς τὸν πεσόντα ἱππεῖα καὶ λαμβάνων αὐτὸν μετὰ προσοχῆς ἀπὸ τοῦ βραχίονος, τὸν βοηθεῖ νὰ ἐγερθῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἠρώτησεν αὐτὸν φιλανθρωπῶς ἂν ἐπληρώθη τοῦ τοῦ σώματος του, ἵνα τὸν μεταφέρει εἰς τὸ πλησιέστερον φαρμακεῖον ἐρ' ἀράξης.

— Εὐχαριστῶ! ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ Ἀγγλος, εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλοσύνην σας. Ἐχῶ ἀνάγκην μόνον, κύριε, νὰ μάθω τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν κατοικίαν σας.

— Μοὶ φαίνεσθε πολὺ εὐγενής, κύριε μου, θέλοντες νὰ με ἐπισκερθεῖτε κατ' οἶκόν καὶ νὰ ὀνομάζητε καλοσύνην πᾶν ὅτι πρὸ μικροῦ δι' ὑμᾶς ἐπραξα ἐν ᾧ δὲν ἐξετέλεσα εἰμὶ ἰὸ χρέος μου.

— Τὸ χρέος σας; εἰσθε πολὺ μετριώρραν, εἶπεν ὁ Ἀγγλος. Ἐπίττω νὰ σας ἀποδείξω ὅποιαν ἄξιαν ἔχει τοιαύτη πράξις.

— Τῇ ἀληθείᾳ, Κύριε, εἰσθε πολὺ εὐγενής. . . . τέλος ὀνομάζομαι Εδουάρδος Ἀσερβυ κατοικῶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν Regent's street 102.

— Εὐχαριστῶ πολὺ Κύριε! ἐντὸς ὀλίγου θὰ μάθετε περὶ τοῦ πλοίαρχου Ἀρθούρ Μόντβελλ.

Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐπαύριον ὁ Εδουάρδος προσεκλήθη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου κατ' αἰτησίντοῦ πλοίαρχου Μόντβελλ. Ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη τακτικῶς. Ὁ κ. Εδουάρδος ὡμολόγησεν ὅτι συνέδραμε τὸν Ἀσερβυ χωρὶς νὰ προσκληθῇ παρ' αὐτοῦ διότι τὸν εἶδε κινδυνεύοντα. Μήπως ἦτο ἀδίκημα;

— Μάλιστα, Κύριε, ἀπαντᾷ ὁ Μόντβελλ, με ἐμποδίσσατε νὰ κερδίσω τὴν τιμὴν τοῦ ἵπποδρομείου (Steeple-chase) διότι εὐρισκόμην εἰς τὸ τέρμα ὅτε σεῖς με ἀνεγείρατε.

Οἱ μάρτυρες ὡμολόγησαν ὅτι οὔτε ὁ ἵππος οὔτε ὁ πλοίαρχος ἐπληρώθησαν, ὅτι ἤθελον ἐγερθεῖ ἄνευ συνδρομῆς καὶ ὅτι ἤθελον κερδίσει τὸ στοίχημα διότι ὁ πλοίαρχος προεπορεύετο τῶν συναγωνιστῶν του πέντε λεπτά τῆς ὥρας.

Οἱ δικασταὶ ἀπεράσισαν μετὰ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος ὅτι ὁ ἔνοχος τῆς τοιαύτης ἀργοπορίας ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ στοίχημα καὶ ὁ Εδουάρδος Ἀσερβυ ἐπλήρωσεν εἰς τὸν πλοίαρχον Μόντβελλ 32000 λίρας στερλίνας ἤτοι 90,000 λέβων σχεδόν.

Μήπως διὰ παρομοίου τινὸς τρόπου δὲν ἀνταμειβόνται ὅλαι αἱ ἐν τῇ κόσμῳ εὐεργεσίαι!

Εν Βάρνη τη 16ῃ Ἀπριλίου 1892.

ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ.

Εν τῇ συγχρόνῳ ἀπόψει τῶν συκρατούντων τὴν προσοχὴν τῶν γειτονικῶν κρατῶν Βουλγαρίας καὶ Σερβίας ζητημάτων ἐκείνο τὸ ὅτι μόνον αἰνέει νὰ καταστήσῃ προβληματικὴν καὶ αὐτὴν τὴν προσωρινὴν εἰρηνοποίησιν τῶν πνευμάτων εἶναι ἀναμφισβήτητος τὸ τῶν βουλγαρῶν ἐν Σερβίᾳ προσφύγων. Οἱ κυβερνητικοὶ τοῦ κράτους τούτου ἀνδρες μὲν ὅλας τὰς ἀντιθέτους περὶ ἄλλων διαθέσεων δηλώσεις, φαίνεται ὅτι ἐν τοῖς πράγμασι, οὐδεμίαν ἐννοοῦσιν νὰ παρίσχωσι καθιέρωσιν. Ἐκείνο δ' ὑπερκαθιστᾷ τὰς μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων σχέσεις ἐπὶ δυσχερεστέρας, συνίσταται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ δράσει τῶν ἐν Βελιγραδίᾳ δὲν ἔχει τυχαίον ἢ παροδικὸν χαρακτήρα, ἀλλ' ἔχει ὡς βᾶσιν συστηματικὴν καὶ προμελετημένον σχέδιον ἐνεργείας.

Τούτο ἐξάγεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς προφανοῦς μεταξὺ τῶν φιλῶν διαβεβαιώσεων τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐν τῇ πραγματικότητι διαδραματιζομένων ἀντιθέσεων, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ ἐκ Βελιγραδίου πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον μεταδιδόμεναι εἰδήσεις, ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ὑστέρων ἐστερημέναι τοῦ σκοποῦ ὅπως παράσχουσιν εἰκόνα πραγματικῇ, μᾶλλον δὲ τείνουσιν ὅπως καλύψωσιν αὐτήν. Οὕτω πρὸ τινων ἡμερῶν ἐτηλεγράφων ἐκ Βελιγραδίου πρὸς τὸν Ν. Ε. Τύπον τῆς Βιέννης ὅτι δύο Βούλγαροι πρόσφυγες οἱ Χαδζήεφ καὶ Μωρίντζεφ, ἀποπειραθέντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Σερβίαν παρὰ τὸ Τζάριμπροτ, συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Σερβικῶν ἀρχῶν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς βουλγαρικὰς. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι ἀπλή ἐπινόησις, διότι ὁ εἰς τῶν προσφύγων τούτων ὁ Χαδζήεφ πρὸ καιροῦ φυχὼν εἰς Σερβίαν προσελήφθη ὡς ὑπάλληλος ἐν Πιρότ. Καὶ περὶ τοῦ Ρίζωφ φαίνεται ὅτι ἡ συγγραφείσα ἐκ Σερβικῶν πηγῶν ὁδὸς αἰτίας τοῦ εἶναι ἀνακριβῆς. Κατὰ ταύτας ὁ Ρίζωφ ἀφίκετο ἤδη εἰς Ὀδησσόν. Κατὰ τὸν ἐν τῇ Δουνάβει διάπλουν τοῦ ρωσικοῦ ἀτμοπλοίου φοβηθεὶς μήπως συλληφθῇ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς

Ἡγεμονίας προσέγγισεν, ἐπειράθη νὰ ἐξέλθῃ εἰς Τουρνό-Σαβερίνον καὶ ἀπέλθῃ διὰ ξηρᾶς εἰς Ρωσσίαν, ἀλλ' ἡ Ρωμουνική ἀρχὴ παρεκώλυσεν ἐπαναγαγεῖν εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον. Ὡς αὕτη ἡ ἱστορία φαίνεται κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς τῶν ἐν Σοφίᾳ ἀνυπόστατος. Κατ' αὐτὰς ὁ Ρίζωφ δὲν ἀπῆλθε τῆς Σερβίας.

Τὸ λογικὸν ἐξαγόμενον τῶν περιπλοκῶν τούτων συνίσταται εἰς τὸ μᾶλλον ὅπερ μᾶς παρέχουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον ἡμέραν τινα νὰ ἴδωμεν ἐν πλήρει νηγεμίᾳ καὶ ἄνευ προσομοίᾳ, ἐκρηξὴν τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συσσωρευμένων ζητημάτων.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΑΡΝΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀριθ. 3031.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω εἰς τοὺς κατοικοὺς τοῦ ἐμπεισμένου μοι Νομοῦ ὅτι ἡ Α. Β. Ὑψ. ἐξέδοτο τὴν ἐπομένην

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΝ

πρὸς τὸν Βουλγαρικὸν λαόν.

Ἀπερχόμενος διὰ τινὰ χρόνον πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος διορίζομεν ὡς Ἡμέτερον Ἐπίτροπον τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κύριον Στεφ. Σταμπολόφ, ὃν ἐπιφορτίζομεν διὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους κατὰ τὸν χρόνον τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας τοῦτο δὲ γνωρίζομεν εἰς τὸν πεφικμένον Ἡμῖν λαόν.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Σοφίᾳ τῇ 14 Ἀπριλίου 1892.

(ὕπ.) ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

Εν Βάρνῃ 15 Ἀπριλίου 1892

Ὁ Νομάρχης

ΔΡΑΣΩΦ

ὁ Γραμμ. ΡΑΕΦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐν τῇ προγενεστέρᾳ φύλῳ μεταδοθεῖσα παρ' ἡμῶν εἰδησις περὶ τῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκμάθωσι τὴν Γαλλικὴν ἢ τὴν Γερμανικὴν συμπληροῦται διὰ τῶν ἐπομένων πληροφοριῶν:

Διὰ τῆς εἰρημένης διαταγῆς, γνωρίζεται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς ὅτι ἐπιθυμία τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ Ἡγεμόνος εἶναι ὥστε οὗτοι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκμάθησεως μιᾶς ἐκ τῶν δύο γλωσσῶν—τῆς γαλλικῆς ἢ τῆς Γερμανικῆς. Μόνον διὰ τοῦς ἀξιωματικούς τῶν ἐπιλέκτων συνταγματῶν ἢ ἐκμάθησις τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἶναι ὑποχρεωτική.

— Καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἐνταυθαίχομεν βροχὴν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ἐσπερικοῦ καὶ ἐν Σοφίᾳ κατέπιπεν ἄρθρονος χιόν. Μεταβλητὸς καὶ ιδιότροπος κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καιρὸς.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινὺν ὑπὸ τῶν κλητῶν τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας συλληφθεὶς βούλγαρος ὑπὸ τοῦ Στ. Κούσσλεφ, ὡς ἀνηγγεῖλαμεν ἀρθεὶς ἐλεύθερος ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς ἀστυνομίας μετέβη εἰς Σοφίαν ἀποῦ ἔμεινεν ἡμέρας τινὰς εἰς Φιλιππούπολιν. Κατὰ τὴν «Σβομποδά» ὁ νέος Κούσσλεφ μετέδωκε τοῖς ἀρμοδίοις σοβαρὰς πληροφορίας διὰ τοὺς δολοφόνους καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν βουλγαρῶν προσφύγων, ὅς ἦντλησεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ πατρὸς του εἰς Ὀδησσόν.

— Ἐξ αὐστηρᾶς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους περὶ φυλλοξήρας καὶ τῆς εἰς τὰ οἰνοπαραγωγὰ μέρη ἀποστολῆς εἰδικῶν προσώπων πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπαράτου νόσου ἐξάγεται ὅτι ἡ φυλλοξήρα προσέβαλε τὰς ἀμπέλους τῆς Ἡγεμονίας καὶ μάλιστα ἐκείνας τῆς περιφερείας Πλεύνης.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ.

Κατὰ πληροφορίας ἀκριβεῖς καὶ ἀναμφισβήτητους, λέγουσιν οἱ «Καιροὶ» ἡ γενομένη ἐν Τριπόλει ὑποδοχὴ τῇ κ. Θ. Δηλιγιάννῃ δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη ἀκριβῶς διὰ τῶν ἐν ταῖς ἡμερῇσι περιγραφῶν. Τὸ κομματικὸν συμφέρον διεστρέβλωσε πολὺ τὴν ἀλήθειαν. Τὰ γεγονότα τῆς ὑποδοχῆς ἔχουσιν ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς.

Λίαν δυσαρέστους ἔχων ἐντυπώσεις ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ τῆς ἐν Ἀργεὶ ὑποδοχῆς, καθ' ἣν παρέστησαν ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ σταθμῇ μόλις 30 ἄνθρωποι μετὰ τοῦ κ. δημάρχου καὶ τοῦ προσφωνήσαντος αὐτῷ κ. Καλλιάρχου,

ἀνεχώρησεν εἰς Τριπόλιν, ὅπου ἤλπιζε μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν. Συνοδείαν ἔχων ἀποτελουμένην ἐκ δεκάδος φίλων, εἰσῆλθεν εἰς Ἀμαζύαν σιδηροδρομικὴν καὶ ἐπορεύθη δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας, εὐγενῶς χορηγηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς εταιρίας. Οὔτε ἀφίκετο εἰς τὸν ἐν Τριπόλει σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εἶδε παριστάμενους πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἀκριβοῦς 300 ἀνθρώπους, ἐξ ὧν 30 ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ ἄλλοι τοσοῦτοι ἀντήκοντες εἰς τοὺς φίλους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, προσελθόντες δὲ ἐκ περιεργείας. Τὸ πενιχρὸν τοῦ θεάματος ἐρριψεν τὸν κ. Δηλιγιάννην εἰς ἀμηχανίαν καὶ μελαγχολίαν, ἥτις ἐξεδηλώθη κατόπιν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας Δηλιγιάννη διὰ θυμοῦ καὶ πικρίας καὶ ἀσυναφτήτων φράσεων. Ὁ δήμαρχος Τριπόλεως κατέβαλε πολλὴν προσπάθειαν ὅπως παρασκευάσῃ τῇ κ. Δηλιγιάννῃ μεγαλοπρεπῆ ὑποδοχὴν, ἐρριψε δὲ καὶ μάσκουλα. Δυστυχῶς τὸ πλῆθος δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Χρηστοπούλου. Ἀπέσχε τῆς ὑποδοχῆς καὶ ἀπέδειξε κατὰ τὴν ᾠραν τῆς ἀγορεύσεως δυσμένειαν, ἥτις ἡδύνατο νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ διὰ συριγμῶν, εἰς τὸν τολμηρὸς τις ἐποιεῖτο κακόβαλον ἄρχην. Αἱ περιώνυμοι μαῦραι σημαῖαι ἐθεάθησαν μάλιστα εἰς δύο καταστήματα, τὸ τοῦ Καπάντεκ καὶ ἄλλου τινός, τὸν ὅποιον ἀστυνομικὰ ὄργανα ἀντήμελιν διὰ ῥαβδισμῶν. Ἐν γένει ἡ ἐν Τριπόλει γενομένη ὑποδοχὴ τῇ κ. Δηλιγιάννῃ ὑπῆρξεν ἀπορροδοκῆτως πενιχρά, ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ μετεβιβάσθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς «Πραΐας» δισκευασθεὶς καὶ ἀλλοιωθεὶς ῥιζικῶς.

Δὲν ἔχομεν ἐπομένως τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀκριβῆ ἰδέαν. Ἀλλὰ εἶπεν οὗτος ἐντελὴς ἀσυνάρτητα, πλήρη δὲ λαχάνων, φακῶν καὶ φασουλίων καὶ ἄλλα ἐδημοσιεύθησαν. Τὴν δὲ ἐπιούσαν πρωίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐρημωθείς ἐντελῶς ἐπισκέψατο, ἀνεχώρησεν εἰς Ὀρτυνίαν, συνοδευθεὶς ὑπὸ ἐλαχίστων ἀνθρώπων, ἀποῦ πρῶτον ἀπήγγειλεν ἀπορισματικὰ τῶν κ. κ. Χρηστοπούλου καὶ Βάρβογλη.

(13) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (13)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

II

Ἡ ἈΡΕΤΗ ΚΑΙ Ἡ ΔΥΣΤΥΧΙΑ.

(πρωτότυπο: διηγημάτων).

I.

(Συνέχεια.)

Μετ' ὀλίγον ἐπῆστρεψαν εἰς τὸν θάλαμον ἡ δὲ δυστυχὴς Ελένη ἤρριψε νὰ τρέμῃ ἡ ὄψις τῶν τῶν ἐτρόμαξεν! Ἐνόμιζεν ὅτι ἦσαν λησταὶ ἐλθόντες νὰ φονεύσωσι τὸν πατέρα της, καὶ νὰ ληστεύσωσι τὴν οἰκίαν. Ἡ πρώτη ταραχὴ τοῦ πατρὸς της ἐβεβαίωσεν τὴν πρῶτην ιδέαν της ὅτε ὅμως εἶδεν αὐτὸν ἀνα-

λαμβάνοντα τὴν προτέραν τοῦ γαλήνην καὶ ἡσυχίαν οἱ φόβοι της ἤρξαντο ἐλαττούμενοι καὶ αἱ ἐλπίδες τῆς προσεχοῦς ἐλευθερίας τῆς μητρὸς της ἀναγεννᾶμεναι.

Ἐν τῇ μεταξὺ οἱ στρατιῶται περικύκλωσαν τὸν πατέρα της ὁ προεξάρχων δὲ Σφάρψ ἀγέρως τῇ εἶπεν:

— Κάμε μοι τὴν χάριν νὰ πάρῃς τὴν κόριν σου νὰ ἐτοιμάσῃς δὲ καὶ τὰ φορέματά σας διότι ἔχομεν νὰ κάμωμεν διεξοδικὸν περίπαιον.

Ἡ Ελένη προαισθανομένη τὴν δυστυχίαν τοῦ πατρὸς της ἤρριψε μεγάλην κραιγὴν, ἐπλησίασεν αὐτὸν τρέμουσα, ἤρριψε βλέμμα περιπαθὲς καὶ περιλινθὸν ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐρωτῶσα τρόπον τινὰ δι' αὐτῶν ἂν εἶχον ἀκόμη νὰ φοβηθῶσι τι ἢ ἂν ὑπελείπετο καμμία ἐλπίς. Ὁ Δημήτριος ἔσφιγγεν εἰς τὰς ἀ-

κίλας του τὴν τρέμουσαν θυγατέρα του καὶ διὰ φωνῆς τεταραγμένης καὶ διακεκομμένης τῇ εἶπεν:

— Παρηγορήσου, κόρη μου δὲν εἶναι τίποτε, δὲν ἐννοεῖς ὅτι εἴμεθα ἀδῶοι, καὶ ὁ Ὑψιστος θεὸς ὅστις ἀνταρτίζει τὴν ἀρετὴν δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ νὰ μᾶς καταλάβῃ οὐδὲν κακόν;

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ Σφάρψ διέταξε τινὰς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων νὰ σφραγίσωσι τὸ μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Δημητρίου ἀποῦ ἀποδιώξωσι ὅλους τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐσφράγισεν τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας καὶ τοὺς θαλάμους ἀπολύσας τοὺς ὑπηρέτας κλαίοντας γοεράς τὴν τύχην τοῦ ἀγαθοῦ τῶν κυρίων τὸν ὁποῖον ἐν πεποιθῆσει παρεδέχοντο ἀδῶον πάσης κατηγορίας καὶ ἐμπορικῆς μομφῆς.

Ἀκολούθως ὁ Σφάρψ διέταξε τοὺς στρατιώτας νὰ δέσωσι τὸν Δημήτριον δι' ἀλύσεων καὶ νὰ τὸν μεταφέρωσιν ἐπὶ τῆς ἀναμενούσης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀμάξης.

Ἡ Ελένη ἀπηλπισμένη ἐκρεμάσθη ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τοῦ πατρὸς της ἐνηγκαλίσθη τὰ γόνατά του καὶ ἐδεῖρε ἰκετευτικῶς τὸν Σφάρψ ἀναμένουσα παρ' αὐτῇ τὴν σωτηρίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖνος ἔμνευεν ἀνάληγτος ἤρξατο ὁλοφυρομένη καὶ λέγουσα!

— Μὴ, κύριε, μὴ μὲ στερεῖτε τῆς εὐτυχίας τοῦ νὰ βλέπω τὸν πατέρα μου. Σὺς ὀρκίζομαι ὅτι εἶναι ἀδῶος! ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μας παρέβη τοῦς νόμους τοῦ Κράτους Ἀφετε τοῦλάχιστον νὰ ἐλθῇ ἡ μήτηρ μου ἥτις θὰ ἀποδάνῃ πρὸς τὴν λύπην

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

«Ο Γλάδστον καὶ αἱ Θεοδοροί ζουσαι. — Ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ Γλάδστον ἐκπράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων δὲν θὰ συγκατατεθῇ νὰ ψηφίσῃ εἰς τὴν ἀνάγκαν τὸ νομοσχέδιον τὸ χορηγοῦν εἰς τὰς γυναῖκας τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα. Ὁ γηραιὸς ἀγγλος πολιτευτὴς παραδέχεται μὲν ὅτι τινὲς τῶν γυναικῶν εἶναι ἀρμόδιαι, ὅπως ἐξασκήσαν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ φοβεῖται μὴ αἱ γυναῖκες ἀναμιγνύμεναι εἰς ἀγῶνας πρὸς ἀνδρῶν ἀποβάλλουσι μέρος τῶν θελημάτων αὐτῶν.

— Γερμανοὶ καὶ Ἰβραῖμοι. — Μερὲς τῶν πρῶτων συντηρητικῶν μελετᾷ νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῇ προγράμματι αὐτῆς πάλιν τὸν ὅρον «Πόλεμον τοῖς Ἰουδαίοις». Ἡ δ' «Ἐφημερὶς τοῦ Σταυροῦ», οὕσα ὁργαγον τῶν ἐν λόγῳ συντηρητικῶν ἐκφράζεται ὡδε:

«Πάντες οἱ συντηρητικοὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τοῦ καταπολεμῆσαι τὸ ἐξογκούμενον κύμα τοῦ σιμιτισμοῦ. Ἐάνη ἀντισιμιτικὴ δρᾷσις ἐγκατελείφθῃ μέχρι τοῦδε εἰς πρόσωπα ἱκίστα ἀξία συστάσεως, αἷτια ἐστὶν ὅτι οἱ ἀντισιμιτικοὶ πάντες ἀπενευθύνθησαν ὑπὸ ἀποδοκιμασίας ἐρχομένης ἀνωθεν καὶ ἀπέβαλον τὸ περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης ἐνδιαφέρον. Ἡδὴ προσήκει νὰ ἀναλάβωσιν οἱ συντηρητικοὶ τὰς παραδόσεις τοῦ 1880 καὶ νὰ μεταγγίσωσι νέον αἷμα εἰς τὸ δημοτικὸν κατὰ τῆς πλεονεξίας τῶν Ἰουδαίων κίνημα.»

Ἀλλ' ἡ «Βορειογερμανικὴ», ἡμμεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, κακίζει τὴν τοιαύτην ἐκδήλωσιν τοῦ ἀντισιμιτισμοῦ, παρατηροῦσα ὅτι θέλουσι νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν Ἰουδαίων διὰ τῆς βίας, τοῦτο δὲ συνταγματικῶς τυγχάνει ἀκατόρθωτον, ἀπαιτοῦν ἐπανάστασιν ριζικωτέραν καὶ βιαιοτέραν τῆς ποθομένης ὑπὸ τῶν κοινωνοιστῶν.

ΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

— Ἡρξάτο ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡ ἐκλογικὴ κίνησις. Ἀμρότεροι οἱ συνδυασμοὶ ἐξέδραμον πρὸς ἐκλογικὴν ἐνέργειαν εἰς τὸν δῆμον

Ἀχαρνῶν, οὗ τινος περιήλθον τὰ διύκτορα χαρῖα καὶ ἐπανήλθον περὶ τὴν ἑσπέραν εἰς Ἀθήνας. Ἐν Μενιδίῳ ἐτελεῖτο πανήγυρις ἐπὶ τῇ εορτῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, οἱ δὲ ὑποψήφιοι ἀμφοτέρων τῶν συνδυασμῶν δὲν ἰδύναντο νὰ ἀρῇσασιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρέλθῃ ἀχρησιμοποίητος. Ὁ τρικουπικὸς συνδυασμὸς μετέβη κατόπιν εἰς τὸ Γαλιῆσι, ὅπου ἐφάρταζε τὸ σωματεῖον τῶν ἐμποροπραγματοεργατῶν. Ὁ κ. Ζυγομαλάς, ὁ κ. Σούτσος, ὁ κ. Ζαχαρίτσας καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐσπραν τὸν χορὸν ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν παρισταμένων.

Ἐπὶ τοῦ πύθοντος οἱ ὑποψήφιοι περιορίζονται εἰς τὰς ἀνάτολιν δῆμους καὶ τὰ χαρῖα ἐκδρομὰς, μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὴν γείτονα πόλιν, ὅπου ἰδίως ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ πεισματώδης.

— Τὴν ἐκτακτὴν ἐφορείαν τῆς Χαλκιδικῆς ἐπαπειλεῖ ἡ προθερὰ πληγὴ τῶν ἀρουραίων μυῶν, οἵτινες εἰς μέγαν ρόβον τοῦς γεωργοὺς ἐνέβαλον, ἀναφανέντες ἐσχάτως εἰς τινὰ μέρη, ἰδίᾳ ἐν τῇ διαμερίσματι Κασσάνδρας.

ΝΕΩΤΑΤΑ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρᾳ ὑπηρεσίᾳ «Ὁδηροῦ»).

Παρίσιον, 14. — Πιστεύεται ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐστιατορίῳ Βέρνυ ἐκρηγνῆς προήλθεν ἐκ βόμβας ριφθείσης ὑπὸ διαβάτου εἰς τὸ ὑπόγειον. Πολλοὶ ἐπληρώθησαν μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Βέρνυ οὗτινος αἱ κνήμαι κατεδραύθησαν. Ἡμικρά του κόρη ἐπληρώθη, δύο δὲ κυρίαι ἐλαφρὰς ἐμωλωπίσθησαν.

Ἡ γυνὴ τοῦ Βέρνυ ἐμεινεν ἀβλαβὴς ἀλλὰ παρεφρόνησεν. Οἱ πυροσβέσται καταγίνονται εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ κρημνισθέντος μόνον ἐστιατορίου.

Βιέννη. — Ἡ εἰδικὴ ἐταιρία τοῦ Βερολίνου ἐξετέλεσε διύκτορα τεμάχια ἱσματος ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Σχενμαρσιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος παρισταμένων τῶν ἀρχιδουκῶν καὶ τῶν ἀρχιδουκισσῶν τοῦ γερμανοῦ πρέσβεως, τοῦ Καλνόκη, τοῦ Τούαρ καὶ τῶν συζύγων των. Τὰ ἱσματα ἐξετελέσθησαν ἐπιτυχῶς.

Παρίσιον. — Ἀδοτηρότατα μέτρα

ληφθήσονται κατὰ τῶν ξένων ἀνταρτικῶν.

Τὸ ἐνταλμα δι' οὗ καλεῖται ἐνάπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους ὁ ἐπίσκοπος Μένδε ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας, ἀνεγνώσθη χθὲς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὸ ἀφορῶν τὸν ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Αἰξ.

Ὁ Φρεϊσινὲ διὰ διαταγῆς συνιστά σῶμα ποδηλατιστῶν στρατιωτικῶν 3100 τῶν ἀριθμῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ. Ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐξ Ὑέρης ἀπῆλθε μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βάττερμπεργ εἰς Δάρμστατ.

Βερολίον. — Ὁ ἄλλοτε πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ Μαλκόμ-Χάν ἐπειδὴ πλειστάκις ἀπεπειράθη νὰ χρησιμοποιοῖται πρὸς ἰδιοτελεῖ σκοπὸν τὴν πληρεξουσιότητα ἣν κέκτηται ἐπὶ τοῦ λαχειοφόρου πρῶτου δανείου, ἐπαύθη καὶ ἐξαρίσθη.

Αθήναις, 14. — Ἐκ διαφόρων νομῶν ἀγγέλλονται βαιοπραγαίαι διαπραττόμεναι ἐκ πατριτισμοῦ. Ὁ Δηλιγιάννης ὅπως ἐπηρεάσῃ τὰς ἐκλογὰς εἰς τινὰ νομὸν, ἐκήρυξεν ὅτι οἱ Δηλιγιαννισταὶ διατελοῦσιν ἐν ἀποκλεισμῷ.

Ἐν Ζακύνθῳ ἀπόπειρα δολοφονίας ἐγένετο κατὰ Τρικουπικὸν ὑποψηφίον.

Πετρούπολιν. — Ὁ Τσάρος ἀνεχώρησε μετὰ μεσημβρίαν εἰς Γατζίνα.

Κάρολσβαδ. — Ὁ Καπρίθης ἀφικνεῖται τὸ ἑσπέρας.

Ρώμη. — Ἡ «Opinione» λέγει ὅτι προβλεπομένης τῆς ἱμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς διαλέσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ καταπολεμήσῃ τὴν κυβέρνησιν, τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ ἀντεπεξέλθῃ ὡς εἶναι σήμερον συντεταγμένον, ἐν περιπτώσει δὲ καὶ ἦν ὡς λογικότερον ἰσχυρίζεται ἔχει τὴν πλειοψηφίαν, τότε θέλει συμπληρωθῇ ὑπὸ εὐνοικωτέρους ὁρμῶν.

Λονδίον. — Ἡ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεκατέστη πλήρης συνεννόησις μετὰ τῆς Αμερικῆς πρὸς τοῦ modus vivendo διὰ τὸ ζήτημα τῆς Βερυγίου θαλάσσης καὶ ὅτι ἡ σχετικὴ σύμβασις ὑπεγράφη ἐν Βασιλικῶν.

Βουκουρέστιον. — Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῆς μεγάλης δομικῆς Ἀλεξανδρίνης τοῦ Μεκλεμβούργου ἡ αὐτὴ θέλει τηρήσῃ πένθος δέκα ἡμερῶν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 22 Ἀπριλίου.

Παρίσιον. — Τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐστιατόριον Βέρνυ μετ' ὅλην τὴν νυχθήμερον ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας δὲν ἰδυνήνῃ νὰ ἀποσοβῇ τὴν μνησικακίαν τῶν ἀναρχικῶν ἐγέννησε τρομερὰν κατὰ πληθύν τοῦ δημοσίου πνεύματος. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως μέμφονται τὴν κυβέρνησιν ὅτι διε-

βοικολήσῃ τὸ κοινόν, ἐνῷ ἡ τελευταία ἐκρηγνῆς τῶν ἀναρχικῶν ἀπέδειξε ὅτι οὗτοι εἰσὶν ἰσχυρῶς ὀργανισμένοι. Ἀπας ὁ τύπος θεωρεῖ τὴν ἀστυνομίαν ἀνεπαρκῆ, ζητεῖ δὲ ἀμέσους μεταρρυθμίσεις καὶ τὴν ἐνώπιον στρατιωτικῶν συμβουλίων ἐκδύκασιν τῶν ἀναρχικῶν ἐγκλημάτων.

Παρίσιον. — Ἐγένετο ἡ ἀποκοπὴ τῆς κνήμης τοῦ Βέρνυ. Ὁ ἄστυν. ἰατρίκος ὅστις ἐπετίθει περὶ τὸ ἐστιατόριον ἔπεσε κατὰ γῆς συνεπείᾳ τῆς ἐκρηγνῆς. Τὸ ἄτομον ὅπερ κατὰ τὴν αὐτὴν περίστασιν, ἐκραύγαζε Ζήτω ἡ ἀναρχία συνελήφθη. Οἱ μᾶλλον πληγμένοι εἰσὶν ἡ Ιουλίᾳ Σερῶ, ἡ γυνὴ Βέρνυ, ἡ κόρη Ιωάννα Βέρνυ, καταναλωτὴς τις καὶ 11 πρόσωπα ἐθρικόμενα ἐν τῇ ἐστιατορίῳ. Ὁ Σερῶ διέφυγε τὸν κίνδυνον τυχαίως ἐθρεβίς εἰς τὸ βάθος τοῦ καταστήματος. Ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς καταστροφῆς ἡ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματος εἶδε προσερχόμενον ἄτομον μὲ ἐνδύματα χαϊρικοῦ, ὅπερ ἐζήτησε νὰ ἐνοικίῃ διαμῆταιον. Ἐνεκα ὑπόπτου φυσιογνωμίας του ἡ ἰδιοκτήτης τῇ ἡρώτη. Δεκαπέντε πρόσωπα διερχόμενα ἐκεῖθεν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρηγνῆς ἐμωλωπίσθησαν. Ὁ Σερῶ φρονεῖ ὅτι ἡ βόμβα εἶχε τοποθετηθῇ εἰς τὸ ὑπόγειον. Ὑπέδειξε τρεῖς ἐξ ὧν καὶ γυναῖκες αἵτινες ἦλθον νὰ φάγωσιν, ἀλλὰ δὲν παρέχει ἀκριβῆ διδόμενα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Κύριε

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν.

Δ. Χ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ καὶ Γ. Δ. ΒΑΓΚΟΥ συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ἀτμόμυλον, κατὰ τὸ τελειότατον Γαλλικὸν σύστημα.

Ἐργαζόμεθα διὰ λογαριασμὸν ῥίλων καὶ ἰδικὸν μας καὶ ἐχόμεν πάντοτε ἱκανὴν ἀποθήκην Ἀλεξάνδρου καὶ Σερβίας ὡς καὶ διαφόρων ποιότητων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε μᾶς τιμήσει διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ὑμῶν, παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε σημειῶσαι τῆς ἐπογραφῆς ἡμῶν. Ἐν Χάσκιτς τῇ 24 Φεβρουαρίου 1892.

Μεθ' ὑπολήψεως.

Δ. Χ. Γρηγορίου καὶ Γ. Δ. Βάγκου.

Ὁ Γ. Δ. Βάγκου θέλει ἐπογραφεῖ: Δ. Χ. Γρηγορίου καὶ Γ. Δ. Βάγκου.

Ὁ Δ. Χ. Γρηγορίου θέλει ἐπογραφεῖ: Δ. Χ. Γρηγορίου καὶ Γ. Δ. Βάγκου.

ἐάν δὲν μάθῃ τὴν ἐλεεινὴν τύχην τοῦ πατρός μου!

Ὁ Σφάρψ συγκινηθεὶς ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ κοραίου εἶπεν εἰς τινὰ τῶν συντρόφων του.

— Μαρε! σὺν βρωμοδουλειᾷ τοῦ διαβολοβαράνου νὰ μοῦ μυρίξῃ ἐδῶ, ἀλλ' ὁ θεὸς νὰ τὸ φέρῃ σὲ καλῶ.

— Ἐ! τί νὰ κάμωμεν; εἶπεν ὁ ἄλλος, μήπως δυνάμεθα νὰ παραδῶμεν τὴν διαταγὴν του;

Ἐν τῷ σούτῳ ὁ Σφάρψ με φωνὴν γλυκωτέραν εἶπεν εἰς τὴν Ελένην!

— Κόρη μου, δὲν σὲ χωρίζω ἀπὸ τὸν πατέρα σου θὰ ἰπάγῃς μαζί του, θὰ τὸν συνοδεύσῃς εἰς τὸ ταξίδιον του!

— Μάλιστα! μάλιστα! ἐφώνησεν ἡ καλὴ κόρη κράτοῦσα σφικτὰ τοὺς πόδας τοῦ πατρός της, ὅστις θέβαιος περὶ τῆς ἀθωότητός του ἐφαίνετο ἀτάραχος

ὡς ὁ θράχος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μένει ἀκίνητος ὅσον καὶ ἐν τὸν κτιπῶσι τὰ ἀλλεπάλληλα ἄγρια τῆς μυκωμένης θαλάσσης κύματα.

Μετὰ ταῦτα ἡ οἰκία ἐκλείσθη καὶ αἱ κλεῖδες παρεκάτετέθησαν εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν τῆς πόλεως. Τὸν Δημήτριον μετὰ τῆς θυγατρὸς του μετέφερον εἰς ὄχημα τὸ ὁποῖον ἐπερίμενεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἀνεχώρησαν ὁμοῦ. Περὶ τὴν τετάρτην ἄραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθασαν εἰς μέρος ὅπου διετάχθησαν νὰ καταβῶσι τῆς ἀμάξης καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς σκοτεινὸν ὑπόγειον ὅπου ἐφυλακίσθησαν.

Πεπεισμένος ἐπὶ τῆς ἀθωότητός του ὁ Δημήτριος, ἠλπίζεν ὅτι οἱ δικασταὶ θὰ τὸν ἀπλάνον τὴν πρῶταν, καὶ ὅτι ἀμέσως θὰ ἐπέστρεφεν παρὰ τῇ συζύγῳ του διὰ τὴν ὁποίαν ἐλυπεῖτο λίαν

διότι ἐγίνωσκε πόσον ἡγαπᾶντο καὶ πόσον θὰ τὴν ἐκεραυνοβόλει ἡ εἰδησις τῆς φυλακίσσεώς του. Πάντα ταῦτα τὸν ἐκαμνον νὰ ἐπιθυμῇ ὥστε νὰ διακασθῇ ἡ ὑπόθεσις του ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ελένη ἦτο λίαν περιλυτὸς ἀναμνησκομένη τῆς μητρός της, ἥτις τόσον ὑπερβολικὰ τὴν ἡγάπα.

Μῆτερ μου! καλὴ μου μῆτερ, ἐφώναζεν ὁποῖαν λύπην θὰ δοκιμάσῃς ὅταν ἐπανελθούσῃ δὲν μᾶς εὑρεῖς εἰς τὴν οἰκίαν; Ἐλπίζεις μῆτερ μου ὅτι θὰ μᾶς ἐνηγκαλισθῇς, ὅτι θὰ μᾶς φιλήσῃς καὶ ὅμως δὲν θὰ εἴρῃς οὔτε τὸν πατέρα, οὔδ' ἐμὲ καὶ δὲν θὰ μᾶς ἐπανιδῇς ἴσως ποτέ... Θεέ μου! ἐάν εἶναι πεπρωμένον νὰ μὴ ἐπανιδῶ πλέον τὴν μητέρα μου, νὰ μὴ ἀκούσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὰς μητρικὰς της συμβουλὰς, τὰς γλυκίας της ἐκφράσεις, νὰ τὴν φιλῶ,

νὰ με φιλῇ, πόσον θὰ εἶμαι δυστυχὴς καὶ ἀπαρηγόρητος;

Ὁ ταλαίπτερος πατὴρ οὐδόλως ἐρρόντιζε περὶ τῆς ἰδικῆς του δυστυχίας ἐπλήγντο μόνον καιρίως τὴν καρδίαν βλέπων τοὺς θρήνους καὶ τὰ δάκρυα τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς του ἥτις ἵνα μὴ ἀφίσῃ τὸν πατέρα της μόνον εἰς τὴν δυστυχίαν ἠκολούθησεν αὐτόν, ἀναλογιζομένη ἐτέρωθεν τῆς λύπης τῆς μητρός της ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς της, ἐκλαίεν ὡς μικρὸν παιδίον τὸ ὁποῖον στερεῖται τῆς θερμῆς τῆς μητρός του ἀγκάλης ἐπὶ πολλὴν ἄραν.

Ὁ πατὴρ της παρεκάλει αὐτὴν νὰ παύσῃ κλαίονσα καὶ νὰ ἐλπίζῃ. Ἀλλ' ἡ Ελένη δὲν ἰδύνετο νὰ μετρίσῃ τὸν πόνον τῆς καρδίας της.

(ἀκολουθεῖ)

